

Родолубие

На 10.04.1945 г. комунистите убиват българския герой полковник Павел Панов

Павел Миков Панов е български офицер (полковник). Командир на 36^{-ти} пехотен козлодуйски полк през Втората световна война. Герой от Първата и Втората световни войни. Награден с 3 ордена "За храброст" и 3 ордена "За военна заслуга".

Павел Панов е роден в Галово, Врачанска област на 25 октомври 1895 година. През 1917 година завършва 38^{-ми} випуск на Военното училище в София.

Бойното си кръщение получава на фронта през Първата световна война в състава на 51^{-ви} пехотен полк с командир полк. Иван Жабински, част от 6^{-та} пехотна бдинска дивизия с командир генерал-майор Христо Попов, влизаща в състава на Първа армия. Взема участие в сраженията при Връшка чука, Нишка операция, Битолско настъпление (Леринска операция). **Отличил се в боевете при станция Кенали, Битолско. Награден с орден "За храброст" - 1915-1918 и три ордена "За военна заслуга".**

Полковник Павел Панов взема участие във Втората световна

война, като на 12 май 1942 година е назначен за командир на 36^{-ти} пехотен козлодуйски полк, който от 12 април 1944 влиза в състава на 29^{-а} пехотна дивизия към 1^{-ви} корпус. На 17 септември 1944 г. полкът е прегрупиран във 2^{-а} пехотна тракийска дивизия с командир генерал-майор Никола Генчев, в състава на новосформираната Първа българска армия под командването на генерал-майор Владимир Стойчев. Участва в тежките боеве при Крива паланка, Страцин, Куманово (Страцинско-Кумановската операция), река Пчиня, Нови чифлик. За проявен героизъм и отлична военна техника е награден с два ордена “За храброст”, връчени му от генерал Владимир Стойчев на парада в Скопие, състоял се на 15 ноември 1944. Единият е за боевете при Крива паланка, а другият за битката при Страцин. Лично от командира на Първа армия има уверението, че ще бъде произведен в чин генерал.

На 7 декември 1944 г. се завръща в Родината. Яхнал бял кон, начело на полка си, полковник Павел Панов е посрещнат като герой. След официалния парад, благодарствените речи и възхвала на завърналите се герои, полковник Павел Панов е отведен от партизаните. След няколко месеца се разбира, че е осъден на смърт и разстрелян на 10 апри 1945 г. от така наречения “народен съд”. Смъртната присъда е изпълнена само няколко часа след като е обявена.

На 26 август 1945 г. полковник Павел Панов е уволнен от армията, посмъртно. Името му е увековечено на “Паметника на жертвите на комунизма”, който се намира в центъра на София, пред Националния дворец на културата.

Бог да се смили над душата му!

